

DOI: 10.31866/2410-1176.42.2020.207632

УДК 75.047:75(477.86)"196/198"

**МІСЬКИЙ КРАЄВИД
У ЖИВОПИСНИХ ПРАКТИКАХ
ХУДОЖНИКІВ ІВАНО-
ФРАНКІВЩИНИ 1960–80-х РОКІВ:
ХУДОЖНЬО-СТИЛЬОВІ ТА ОБРАЗНІ
ТРАНСФОРМАЦІЇ**

Осадца Марта Зіновіївна

*Кандидат мистецтвознавства, доцент,**ORCID : 0000-0002-9925-0231,**e-mail: martaosadtsa@gmail.com,**Прикарпатський національний**університет імені Василя Стефаника,**вул. Шевченка, 57, Івано-Франківськ, Україна, 76014*

Мета дослідження – з'ясувати художньо-стильові та образні трансформації міського краєвиду в живописних практиках художників Івано-Франківщини 60–80-х рр. ХХ ст., розкрити їхні художньо-стилістичні пріоритети в аспекті новаторських прийомів і традиційних досягнень. Методи дослідження. Процес становлення міського пейзажу та його художніх особливостей розглянуто на засадах реконструктивного й історико-атрибутивного методів, а також іконографічного та формально-стилістичного методів мистецтвознавчого аналізу, що сприяють розкриттю образної трансформації міського краєвиду відповідно до історико-культурного контексту. Наукова новизна дослідження полягає у з'ясуванні специфіки художнього втілення міського краєвиду в творчості митців Івано-Франківщини 1960–80-х рр. відповідно до історико-мистецьких реалій. Висновки. Виявлено художньо-стилістичні пріоритети живописних пошуків у жанрі міського краєвиду в хронологічній послідовності та здійснено подальшу систематизацію їхніх типових характеристик відповідно до історико-мистецьких етапів трансформації жанру міського пейзажу в мистецтві Івано-Франківщини 60–80-х рр. ХХ ст. у контексті тогочасних художніх процесів. Репрезентація образу міста в живописних практиках митців Івано-Франківщини 1960–80-х рр. осмислена з позицій їхньої стилістичної розмаїтості та авторських особливостей образної мови. Сюжети міської тематики отримали різне прочитання за художньо-стилістичними пріоритетами: від реалістичних тенденцій до формальних пошуків краєвиду, що розвивалися в певній хронологічній послідовності. Окреслено коло митців-пейзажистів, які визначили основні вектори розвитку міського краєвиду Івано-Франківщини 1960–80-х рр., та охарактеризовано їхню творчість з позицій присутності локальної художньої традиції та новаторства.

Ключові слова: міський краєвид; живопис; культурно-мистецький процес; стилістика; Івано-Франківщина

Вступ

Сповнене стилістичної розмаїтості мистецтво локальних осередків України ХХ ст., зокрема Івано-Франківщини, яке ввібрало національну художню ідентичність і західноєвропейські впливи, у вітчизняному мистецтвознавстві досконало не досліджено, відтак актуальним для наукового дискурсу залишається вивчення особливостей регіональної специфіки міського краєвиду в малярстві 1960–80-х рр. Розвиток жанру міського пейзажу в мистецтві Івано-Франківщини означеного періоду супроводжувався характерними змінами в образній репрезентації міста в межах реалістичних і формальних характеристик, утіленими і усталеними схемами міських пейзажів, і розширеним образним та художньо-стилістичним діапазоном творчих практик окремих митців-пейзажистів.

Актуальність теми визначається потребою в аналізі змін, яких зазнав міський краєвид у мистецтві Івано-Франківщини в хронологічному поступі другої половини ХХ ст. Кожен історичний злам досліджуваного періоду супроводжувався оновленням мистецтва, його образно-естетичного й змістового діапазону, що розкривають і художні та соціокультурні зміни мистецьких процесів, і відмінності в творчих манерах прикарпатських художників, а також художньо-стилістичною трансформацією художнього образу в межах розвитку жанру міського пейзажу.

Окремі аспекти, що стосуються художніх процесів в українському мистецькому просторі другої половини ХХ ст., розглядалися в працях українських мистецтвознавців О. Голубця, Б. Мисюги, О. Петрової, Г. Скляренко, Л. Смирної, О. Федорука. Однак темі вивчення репрезентації міського краєвиду в живописних практиках художників Івано-Франківщини 1960–80-х рр., які зберігали кра-

йові мистецькі традиції та примножували формальні пошуки в образному втіленні урбаністичної тематики, у сучасному українському мистецтвознавстві приділено вельми обмежену увагу.

Наукова новизна дослідження полягає у з'ясуванні специфіки художнього втілення міського краєвиду в творчості івано-франківських митців 1960–80-х рр. відповідно до історико-мистецьких реалій.

Мета статті

Мета дослідження – з'ясувати художньо-стильові та образні трансформації міського краєвиду в живописних практиках художників Івано-Франківщини 60–80-х рр. ХХ ст., розкрити їхні художньо-стилістичні пріоритети в аспекті новаторських прийомів і традиційних досягнень.

Виклад матеріалу дослідження

Міський краєвид у мистецькому ландшафті Івано-Франківщини сформувався як самобутній жанр, який об'єднує різноманітні за філософсько-світоглядними настановами, стилістичними й типами репрезентації пейзажі, створені в єдиному хронологічно та географічно визначеному локальному осередку. Відтак у малярстві Івано-Франківщини другої половини ХХ ст. усталилися певні образотворчі традиції зображення урбаністичного простору в аспекті ідейно-образних принципів, формально-структурних, іконографічних та колористичних характеристик художнього образу. Ідейно-змістові, стилістичні й композиційно-пластичні підходи до трактування жанрової специфіки художніх образів міста унаочнюють розвиток міського краєвиду в регіональному мистецтві другої половини ХХ ст. та демонструють і його відкритість до західноєвропейських набутоків, і прихильність до власної культурної самобутності.

Міські краєвиди художників Івано-Франківщини 1960–80-х рр. як репрезентація об'єктивної художньої форми, і насамперед пов'язані з естетико-культурними та соціальними вподобаннями епохи, розкривають художній образ міста як основну категорію його усталеного середовищного підходу з типовими міськими сюжетами, обраними художниками для творчого переосмислення й характерними для кожної конкретної стадії історико-мистецького періоду. За твердженням Г. Скляренко (2007), пейзаж як «найбільш усталена тема українського мистецтва, ... протягом майже півстоліття виступав чи не найважливішою складовою національного художнього простору» (с. 134).

Період 1960–80-х рр. зумовив знакові зміни в регіональному культурно-художньому процесі на тлі загальноукраїнських мистецьких тенденцій і, відповідно, локальній концепції міського пейзажу, що позначилося і стилістичними проявами реалістичного трактування, і зверненнями до авангардних пошуків першої третини ХХ ст.

Краєвид Івано-Франківщини впродовж тривалого періоду тяжів до академічно-реалістичної репрезентації урбаністичного довкілля. Такі принципи натурно-емпіричного відображення міста продовжились і в творчості художників другої половини ХХ ст., що зумовлено естетикою радянського мистецтва з його панівними тенденціями академізму й реалізму. Урбаністичні етюди 1960–70-х рр. прикарпатських живописців Михайла Зорія, Петра Сахра, Олександра Коровая репрезентують певну розкутість образно-сюжетного репертуару, які відтворювали насамперед історичне архітектурно-просторове наповнення міського середовища, його культурну спадщину, камерні вулички, непримітні міські околиці, садиби. У своїх ліричних пейзажах митці відходили від пафосу соцреалізму в царину камерного ліричного краєвиду. Водночас у сюжетах згаданих художників присутня романтизація пейзажного довкілля. За спостереженням О. Петрової (2015), пошуки живописців 1970-х рр. помітно змістилися до розробки пластичної форми та камерних сюжетів творів, «стилістичний корпус яких вписується у контекст “тихого модернізму”» (Смирна, 2017, с. 263). Під впливом атмосфери, що панувала в майстернях, живопис 1970-х рр. еволюціонував до лірико-сповідальної станкової картини (Петрова, 2015, с. 25).

Домінування усталених мистецьких форм реалістичної концепції пейзажного малярства зумовлено особливостями історико-культурного контексту, в якому розвивався жанр міського краєвиду Івано-Франківщини другої половини ХХ ст. Концепція камерного пейзажу, що тяжіє до лірико-настрійового образу міста, послідовно продовжена в плернерному живописі Івано-Франківщини 1960–70-х рр. Тенденції плернеризму, котрі культивувались в українському пейзажному мистецтві кінця ХІХ – початку ХХ ст. та збагатилися кращими здобутками європейського художнього процесу, залишалися одними з домінантних складників пейзажного малярства Івано-Франківщини 1960–70-х рр. Стильові новації в регіональному мистецтві другої половини ХХ ст. засновані на актуалізації досвіду постімпресіонізму. В урбаністичних композиціях художників М. Зорія, П. Сахра, Я. Лукавецького, О. Коровая простежується превалювання

реалістичних тенденцій у їхньому синкретичному поєднанні з рисами постімпресіоністичного малярства. Традиція плернерного живопису визначає колористичний і композиційний лад таких пейзажів, специфічними особливостями яких є живописні засоби відтворення атмосферного стану і у вібруючих рефlekсах світлоповітряного середовища, і в складних за колористичною градацією відношеннях. Образотворчий аспект цих творів увиразнений такими пластичними засобами, як фактурність фарбового шару, вільний корпусний мазок; водночас цей аспект урізноманітнений такими композиційними принципами, як фрагментарність, динамічність картинної площини.

У 1960–70-х рр. репрезентація образу міста в живописі Івано-Франківщини збагачується неоавангардними тенденціями з наявними репліками художніх практик постімпресіонізму, сезанізму, експресіонізму, фовізму, абстракціонізму. Новації образних пошуків митців характеризуються розширенням тематичного репертуару жанру міського краєвиду сюжетами інтенсивних урбанізаційних процесів.

Образ міста в малярстві Івано-Франківщини 1970–80-х рр. набуває постмодерністського спрямування в творчих практиках О. Заливахи, Б. Готя, О. Заборського, коли «домінантне положення займає філософія постмодернізму» (Голубець, 2012, с. 185). Формально-образні вирішення в краєвидах на урбаністичну тематику репрезентувались новаторським характером символічного осмислення образу.

Аналізуючи художні пошуки вітчизняного мистецтва в післясталінські часи, варто згадати такий його складник, який, можливо, найвиразніше унаочнював показову для цього періоду тенденцію «повернення до модернізму», увагу до художників кінця XIX – 20-х років XX ст., «викреслених» на кілька десятиліть із національного культурного досвіду, мексиканського монументального живопису, народного малярства (Скляренко, 2009, с. 69; Смирна, 2017, с. 141). Вплив художнього спадку авангардних течій на формування авторської образно-пластичної мови творів міської тематики помітний у краєвидах 1970–80-х рр. живописців Богдана Готя, Опанаса Заливахи, Ореста Заборського, Петра Боєчка. Домінантними в цих пейзажних творах є співзвучні абстрактним пошукам тяжіння до геометризації форм, колористичної інтенсивності, символічності й акцентування на внутрішніх, душевних переживаннях митців. Візуальна напруга в пейзажах досягається насамперед пошуками відповідних сучасності прийомів формотворення і засобів виразу — колористичною насиченістю, яка слугує основним формотворчим елементом, змістовим акцентом та емоційним наголосом образу, збагаченням фактури живопису, деформацією лінійної пластики й увиразненням контуру. Силуєтно-площинні вирішення міських краєвидів івано-франківських художників досліджуваного періоду демонструють декоративність, лаконічність і колористичну експресію як протипагу до просторових принципів пейзажів у річищі натуралістичного підходу.

Виявом особистого протиставлення до панівного тоталітарного режиму є творчість художника-шістдесятника, яка формувалась у душі українського нонконформізму Опанаса Заливахи. Новаторські особливості малярської мови автора в жанрі пейзажу полягали в застосуванні геометричних форм, умовності зображуваних об'єктів як ознак авангардної стилістики, що слугували основою для метафоризації образу міста 1970–80-х рр. у його творчому доробку. Рефлексія душевних станів і світоглядної позиції художника на дійсність втілена у формальних пошуках міських сюжетів – «Вид на вулицю з КДБ» (1975), «Вид з майстерні» (1980), «Прогулянкові дворики» (1988). Національний компонент у творах автора на урбаністичну тематику, що викристалізувався й у творчості митців-шістдесятників, був однією з ідейних форм протиставлення тоталітарній системі. Композиції О. Заливахи, сповнені геометричних і лінійних варіацій архітектурних форм, статичної виваженості, унаочнюють пластичні ознаки авторської манери митця та глибокий семантичний зміст соціальних перетворень свого часу. З погляду стилістики О. Заливахи спостерігаємо помітні модифікації, передані насамперед стилізованими елементами урбаністичного краєвиду, культурними архетипами, символами.

Такою ж стилістикою позначені міські краєвиди 1960–70-х рр. художника-шістдесятника Богдана Готя. Основою образно-сюжетного наповнення урбаністичних краєвидів автора є фрагменти міського ландшафту, зображення багатоповерхівок і міського транспорту на околицях міста Івано-Франківська, осмислених з позицій глибокого символічного значення. Чинники живописної форми – лінія, пляма, фактурність і колористика – трансформували натуралістичне означення місця та посилювали авторське образно-чуттєве сприйняття міста в пейзажах Б. Готя «Місто», «Міський пейзаж» (1970-ті рр.). Аналогічну тенденцію до відходу від натурального мотиву, пріоритетності формальних пошуків, монументалізації архітектурних споруд шляхом згеометризованості зображення характеризують краєвиди художника-модерніста Ореста Заборського («Місто» (1969)).

Репрезентація образу міста в межах площинного узагальнення форми, посилення контурного обрамлення та колористичного домінування, що апелюють до естетики фовістських пошуків, простежується в міських композиціях живописця Петра Боєчка («Зима» (1980)).

Важливе місце в означеному аспекті пейзажного малярства другої половини ХХ ст. посідають стилістичні особливості «суворого стилю», який чи не найвиразніше зафіксував нові риси радянського мистецтва 1960-х рр., проте не став визначальним в Україні, а був сприйнятий суто стилістично – зверненням до традицій вітчизняного мистецтва 1910–20-х, зокрема його постсезанівських напрямків (Скляренко, 2009, с. 69).

У малярстві Івано-Франківщини вплив сезанізму з поєднанням лаконізму «суворого стилю», орієнтованого на монументальність, графічну виразність об'ємного моделювання, локальність колористичних плям, використання принципів зворотної перспективи, що акцентує позачасовість простору, помітний у пластичній мові пейзажів художника Михайла Фіголя. Стилїстика урбаністичних краєвидів М. Фіголя характеризується своєрідним знаково-образним підходом автора. За характером тлумачення природи урбаністичні пейзажі тяжіють до фронтальності побудови, площинності просторових планів, геометризації і монументальності архітектурних форм. На думку О. Петрової (2015), перегук авторів «суворого стилю» із принципами сезанізму та кубізму визначав новизну й діалог із класикою авангарду (с. 20).

Індустріальна урбаністична концепція репрезентації міста в малярстві Івано-Франківщини 1960–80-х рр. на противагу камерному урбаністичному пейзажу, що наслідував ліричну тенденцію відтворення теми історико-культурної спадщини міста, культивувала нові для тогочасного регіонального мистецтва теми індустріалізації, технізації, трансформації міського ландшафту Прикарпаття.

Сюжети індустріалізації окремих локацій регіону стали типовими впродовж 1960–80-х рр. На тлі стрімких темпів урбанізації другої половини ХХ ст. індустріальний пейзаж, що фіксував нові зміни радянського періоду, зумовив розширення експериментаторських пошуків прикарпатських митців з формою, кольором, технікою, композиційною структурою. Пейзаж, зазнаючи трансформацій, набував декоративного, абстрагованого рішення. «Штучні» мотиви урбаністичного середовища характеризуються лаконічністю засобів виразності: контрастом форм, силуетним прочитанням індустріальних об'єктів, узагальненням мас і схематичністю зображення. Ця репрезентація урбаністичного краєвиду виразно втілювалась у пейзажах М. Фіголя, П. Боечка, М. Варенні, В. Голубєва. Проблема співіснування людини та навколишньої дійсності в умовах наростаючого технічного прогресу осмислюється в творі Петра Боечка «Бурштинська ДРЕС» (1975), де відчувається епічна широта й монументальність, органічно поєднані з людською працею. Візуалізацією індустріальних реалій Калуша є пейзажі Василя Голубєва – «Новобудови Калуша» (1965), «Хлорвініл» (1968), «Хімія Калуша» (1974), «Нове Прикарпаття» (1980), Миколи Варенні – «КХМК. Газоочистка» (1975) (Осадца, 2015, с. 124).

Із початку 1960-х рр. краєвиди поєднували ліричний зміст, утілений красою гір, та індустріальні ознаки: композиційна структура пейзажних картин твориться схематичними стрункими вертикалями електростанцій на тлі розгорнутої панорами гір. Відтак композиція таких полотен зводиться до горизонтального формату, пропорційного співвідношення просторових планів: ландшафт на передньому плані, масивні силуети технічних споруд промислових зон, нерідко в оточенні гір – на другому, небо – на дальньому плані. Мотивами індустріального пейзажу слугують машини, крани, елементи технізації, а маси величких гір надають краєвидам лірико-епічного забарвлення, створюючи певний дисонанс (В. Голубєв). Інша тенденція полягає у відтворенні механічного скупчення труб, димарів заводів з меншою чи більшою мірою ліричності (Д. Грабар, П. Боечко) (Осадца, 2015, с. 125).

Висновки

Репрезентація образу міста в живописних практиках митців Івано-Франківщини 1960–80-х рр. осмислена з позицій їхньої стилістичної розмаїтості та авторських особливостей образної мови. Сюжети міської тематики набули різного прочитання за художньо-стилістичними пріоритетами: від реалістичних тенденцій до формальних пошуків краєвиду, що розвивалися в певній хронологічній послідовності впродовж 1960–80-х рр.

Встановлено, що відданість традиції ліричного тлумачення краєвиду та домінанта емоційно-чуттєвої компоненти визначали провідну роль пейзажного жанру, проте в мистецькому просторі Івано-Франківщини означеного періоду краєвид урізноманітнився репрезентацією індустріальної концепції. Виокремлено основні типи репрезентації художнього втілення образу міста 1960–80-х рр. – лірико-настрійний тип камерного пейзажу (М. Зорій, Я. Лукавецький, П. Сахро, О. Коровай) та формально-символічний аспект моделювання міського простору (О. Заливаха, О. Заборський, Б. Готь, П. Боечко).

Список використаних джерел

- Голубець, О. (2012). *Мистецтво ХХ століття: український шлях*. Колір ПРО.
 Осадца, М. (2015). Тема міста в малярстві Івано-Франківщини 1960–80-х років: тенденції втілення. *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв*, 7, 119-125.
 Петрова, О. (2015). *Третє Око: Мистецькі студії*. Фенікс.
 Складенко, Г. (2007). «Старий пейзаж» у вимірах нового живопису. *Образотворче мистецтво*, 2, 134-136.
 Складенко, Г. (2009). Українське мистецтво другої половини ХХ століття: регіональні проблеми і загальний контекст (частина перша). *Студії мистецтвознавчі*, 1(25), 67-78.
 Смирна, Л. (2017). *Століття нонконформізму в українському візуальному мистецтві*. Фенікс.

References

- Holubets, O. (2012). *Mystetstvo XX stolittia: ukrainskyi shliakh [The Art of the 20th century: the Ukrainian Way]*. Kolir PRO [in Ukrainian].
 Osadtsa, M. (2015). Tema mista v maliarstvi Ivano-Frankivshchyny 1960–80-kh rokiv: tendentsii vtilennia [The Theme of the City in the Painting of Ivano-Frankivsk region of the 1960s to 1980s: Embodiment Trends]. *Bulletin of Kharkiv State Academy of Design and Arts*, 7, 119-125 [in Ukrainian].
 Petrova, O. (2015). *Tretie Oke: Mystetski studii [Third Eye: Art Studies]*. Feniks [in Ukrainian].
 Skliarenko, H. (2007). "Staryi peizazh" u vymirakh novoho zhyvopysu ["Old Landscape" in the Dimensions of New Painting]. *Fine Art*, 2, 134-136 [in Ukrainian].
 Skliarenko, H. (2009). Ukrainske mystetstvo druhoi polovyny XX stolittia: rehionalni problemy i zahalnyi kontekst (chastyna persha) [Ukrainian Art in the Second Half of the 20th Century: Local Issues and General Context (Part I)]. *Researches of the Fine Arts*, 1, 67-78 [in Ukrainian].
 Smyrna, L. (2017). *Stolittia nonkonformizmu v ukrainskomu vizualnomu mystetstvi [A Century of Nonconformism in Ukrainian Visual Art]*. Feniks [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 16.05.2020

**ГОРОДСКОЙ ПЕЙЗАЖ
 В ЖИВОПИСНЫХ ПРАКТИКАХ
 ХУДОЖНИКОВ ИВАНО-
 ФРАНКОВЩИНЫ 1960–80-х ГОДОВ:
 ХУДОЖЕСТВЕННО-СТИЛЕВЫЕ
 И ОБРАЗНЫЕ ТРАНСФОРМАЦИИ**

Осадца Марта Зиновьевна
 Кандидат искусствоведения, доцент,
 Прикарпатский национальный университет
 имени Василия Стефаника,
 Ивано-Франковск, Украина

Цель исследования – выяснить художественно-стилевые и образные трансформации городского пейзажа в живописных практиках художников Ивано-Франковщины 60–80-х гг. ХХ в., раскрыть их художественно-стилистические приоритеты в аспекте новаторских приемов и традиционных достижений. Методы исследования. Процесс становления городского пейзажа и его художественных особенностей рассмотрен на основе реконструктивного и историко-атрибутивного методов, а также иконографического и формально-стилистического методов искусствоведческого анализа, которые способствуют раскрытию образной трансформации городского пейзажа в соответствии с историко-культурным контекстом. Научная новизна исследования заключается в выявлении специфики художественного воплощения городского пейзажа в творчестве художников Ивано-Франковщины 1960–80-х гг. в соответствии с историко-художественными реалиями. Выводы. Выявлены художественно-стилистические приоритеты живописных поисков в жанре городского пейзажа в хронологической последовательности и осуществлена дальнейшая систематизация их типичных характеристик в соответствии с историко-художественными этапами трансформации жанра городского пейзажа в искусстве Ивано-Франковщины 1960–80-х гг. в контексте тогдашних художественных процессов. Репрезентация образа города в живописных практиках художников Ивано-Франковщины 1960–80-х гг. осмыслена с позиций их стилистического разнообразия и авторских особенностей образного языка. Сюжеты городской тематики получили разную интерпретацию по художественно-стилистическим приоритетам: от реалистических тенденций к формальным поискам пейзажа, развивающихся в определенной

хронологической последовательности. Определен круг художников-пейзажистов, которые определили основные векторы развития городского пейзажа Ивано-Франковщины 1960–80-х гг., и охарактеризовано их творчество с позиции присутствия локальной художественной традиции и новаторства.

Ключевые слова: городской пейзаж; живопись; культурно-художественный процесс; стилистика; Ивано-Франковщина

**URBAN LANDSCAPE IN THE PAINTING
PRACTICES OF IVANO-FRANKIVSK
REGION ARTISTS, 1960s – 1980s:
ARTISTIC, STYLISTIC
AND IMAGE TRANSFORMATIONS**

Marta Osadtsa

PhD in Art Studies, Associate Professor,

Vasyl Stefanyk Precarpathian National University,

Ivano-Frankivsk, Ukraine

The purpose of the study is to identify trends in the urban landscape transformations in the painting practices of Ivano-Frankivsk region artists of the 1960s to 1980s and to reveal their artistic and stylistic priorities in terms of both innovative techniques and traditional heritage. Research methodology. The process of the urban landscape and its artistic features formation is considered based on reconstructive and historical-attributive methods, as well as iconographic method, formal-stylistic method of art analysis, which contribute to the study of urban landscape figurative transformation in its historical and cultural context. The scientific novelty of the study is to identify the specificity of the artistic representation of the urban landscape in the works of Ivano-Frankivsk region artists of the 1960s to 1980s following its historical and cultural realities. Conclusions. The artistic and stylistic priorities of pictorial searches in the urban landscape genre are revealed in chronological order. We have systematised their typical characteristics according to the historical and artistic stages of the urban landscape genre transformation in the art of Ivano-Frankivsk region of the 1960s to 1980s in the context of those art processes. The representation of the city image in the painting practices of Ivano-Frankivsk region artists of the 1960s to 1980s is understood from the point of their stylistic diversity and the author's peculiarities of figurative language. The subjects of urban themes have received different variants following artistic and stylistic priorities: from realistic trends to formal searches for the landscape, which developed during the 1960s and 1980s. We have profiled the painters who defined the primary vectors for the urban landscape development of the Ivano-Frankivsk region of the 1960s to 1980s and characterised their work through the regional artistic tradition and innovation features.

Keywords: urban landscape; painting; cultural and artistic process; stylistics; Ivano-Frankivsk region